

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 661. Vitaliani Pap. Annus 7. Constantis Imp. Annus 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

fuerit propagatus. De Longobardis audisti, b eis plures in honorem eiusdem sancti Iohannis, teste Paulo diacono, erectas fuisse basilicas, vt de alijs vbiq; locorum extructis modo taceamus. Quod enim testificatione Domini adeo ipse meruit commendari, idcirco a fidelibus ptae exteris celebriori cultu susceptus est venerandus. Sed redamus hic eam, quae de eiusmodi Ecclesiae erectione & dedicatione extat vetus inscriptio, quae ab Ambrosio descripta sic habet:

PRÆCVRSOR DOMINI MARTYR BAPTISTA IOANNES
POSSIDET CONSTRUCTAM IN ÆTERNO MYNERE
SEDEM,
QVAM DEVOTVS REX RECESVINTIVS AMATOR
NOMINI IPSE TVI PROPRIO DE IVRE DICAVI
TERTIO POST DECIMVM REGNI GOMES INCLVTVS
ANNO.

SEXCENTVM DECIES ERA NONAGESIMA NOVM.
VOTO vocem, decies, otiose appositam ad verius perfectionem, idem auctor, qui recitat, affirmat ex temporis exacta ratione. Locus, in quo Ecclesia erecta erat, licet amplius, modo humilis apparet, Balneum, dictus, qui hoc tempore nobilissimus habebatur in vertice Vallisoletae natus.

I E S V C H R I S T I

Annus 662.

VITALIANI PAP. CONSTANTIS IMP. Annus 8.

I. CONCILIVM CLYPIACENSE.

a Aimo. lib. 4. c. 41.

b Stat. 6.

PRIVILEGIUM MONACHORVM S. DIONYSII

II.

SEXCENTESIMVS sexagesimus secundus Domini annus, quinta Indictione, numeratur etiam Clodovei Regis decimus sextus: quo à Clodoveo Rege in Gallijs Clypiacensis habitata est Synodus omnium propemodum Francorum gentis, Episcoporum. Est Clypiacum villa in territorio Parisiensi, de qua mentio habetur in rebus gestis S. Aurbetti Episcopi Rothomagensis. De hac vero Synodo hac apud Aimonium legitur:

Annus decimo sexto, ex quo sceptrum suscepit regalia Clodoveus, Pontifex, & totius gentis Principes Clypiacum convenire iubens, meliusque inter eos solus visum, hoc habuit sermonis exordium: Quamquam, iniquis, Francigenis, terreni nominis principatum adminovit, publico nos rebus consultores adlocare: tamen primum nobis convenit ea, quae Dei & sanctorum eius sunt, disponere, vt postmodum ea, quae nostra sunt, Deo dante, ex sententia cauant. Ille enim, qui per severitatem polliceri dignatus est, dicentibus: Primum quare regnum Dei, & iustitiam eius, & haec omnia adhaerent vobis: nobis sui obtinuerunt praecipue, sua conscripsit. Regnum itaque, quae sunt placita sanctis in regno tam constitutivis aeterni Patris, & cuncta nobis eveniant prospera in terris, si ea curaverimus adimplere factis, intentionem igitur nostri cordis, vos sacerdotes, qui ad vocati estis, & filij Ecclesiarum, attendite, & audite, & audiam si probaveritis, vna nobiscum ad effectum adducere laborate. Nostri itaque devoto hoc exeat animo, vt monasterium patris nostri domini Dionysii, in quo ipse cum consoribus testimonij veritatis requiescit humatus, & pia memoria genitorum nostri, dominus videlicet Dagobertus ora domine Navildis se sepeliri mandaverunt, ab omni solvamus dominum mortalium: quatenus Abba vel fratres eo loco commanentis possessiones à parentibus nostris, sive ab alijs fidelibus Christianis subtrahatur, absque vilius dominationis iniquitate possidentibus, pro salute nostra ac statu regni nostri liberum Deum deprecantur.

Hinc autem nostra suggestioni consentit venerabilis Landericus Parisiaca urbis Praefatus, in cuius diocesi cenobium illud situm est, & cui usque ad praesens tempus subiectum fuit. Hanc ergo libertatem servari Deo iudicij confirmata danti fuerint adepti, nulliusque praeter Dei & sanctorum, nostramque, cui etiam tota nato Francorum pariter, fuerint percepti dominatum: sciam se debito tali genitoribus nostris & nobis, eiusque, qui nostro (vt ipse animus) per Dei gra-

tiam orientur ex senio, fore obnoxios: & pro nostra, remanere, quos commemoramus, praesentis ac futurae reipae non legimus Deum exorare. Hac Regem pro cessione loquamur curamplacito, postquam auscultaverunt inveni: in laudibus eius proclamantes, mansura ei optant gaudia.

Hinc convenit interspersi prope omnes Gallicanos Episcopos, inter quos quidam sanctis existerent veri, quos sancta Ecclesia digni esset honoribus, eo quod ad totam sepulchra vana veteri sanarentur infirmitatibus: id est, beatus Audobertus, sanctus huius frater ipsius, & domnus Eligius cum beato Salvator, nec non sanctus Eucherius. haec de Synodo ibi: de rebus autem in ea gestis nihil praeterea.

Sed & sub eodem Clodoveo Rege celebrata reperitur Synodus Cabilonenfis, quoto autem antio regis eius, ignoratur: cui inter alios dignos Episcopos sancti tateque celebres interfuisse leguntur, qui etiam in dicto Concilio Clypiacensi praesentes fuerunt sancti vni Audobertus & Eligius: verum non sub Landerico Episcopo Pauliensis habitata ponitur, sed eo tempore, vno Parisiensi Ecclesiae praerat Audobertus, qui per Abbatem Gimoaldum eidem interfuit. Ad hinc autem Audobertus S. Andoepus Episcopus Rothomagensis scripsit vitam Sancti Eligii Episcopi Nivionensis: extant ea de re litterae vtriusque vltro citroque date in appendice eadem descriptionis. habentur eius Synodi canonice decem & novem, quos tu consulat. Legitur post ipsos episcopi Synodalis ad Theodorum Episcopum, qui publice cepit penitentiam ob publica peccata commissa, qua ostatur causam dicere ad sequentem Synodum Arlesensem. Quod ad tempus regni Clodovei spectat: penitentiam ipsum usque ad annum decimum octavum sui regni inferius dicturi sumus.

I E S V C H R I S T I

ANNVS 663.

VITALIANI PAP. CONSTANTIS IMP. Annus 9.

QVI sequitur annus sexcentisimus sexagesimus tertius, Indictione sexta inscribitur: quo Constantinus Imperator Romam se conferens ad limina Apostolorum visitanda, à Vitaliano Romano Pontifice honorifice exceptus est. Sed quomodo id accidit, & quomodo ab eodem Imperatore Romae gesta sint, ex Anastasio Bibliothecario audiamus, qui in Vitaliano ipsius habet: Hinc, inquit, temporibus venit Constantinus Augustus ad regendam per litteras Athenas, evadit Tarentum, inde Brundisium & Neapolim per Indictionem sextam: postmodum venit Romanam, ubi est, quinta die mensis Iulij, Indictione supra scripta. Itaque et Apostolicum cum clero suo militario secus ab urbe Italia, & suscepit eum. Obsequiaria Pontificis quid aliud mererent, nisi fuisse aduentum eius in vrbem pacificum, pacemque pacis nuncia, quae significarent Imperatorem venientem in Occidentem, Occidentalem velle sectari: sedem, ac deest ita Orientalium errorem, à quibus vobis libensque discederet? Hac & alia huiusmodi cum apud Vitalianum Pontificem fidem invenissent, nihil ultra praetermissit, quo cum demerere & contere in officio posset: vt ab eodem auctore audies, qui sic reliqua narrare pergit:

Et ipsa die ambulavit Imperator ad sanctum Petrum ad montem, & domum ibi obtulit: die Sabbati ad S. Marcellum venit, utique domum obtulit. Dominus die processit ad S. Petrum cum cunctis suis: omnes cum certis externis copiam ei, & obsequio super dante illius pallium ante textum, & celebrata hora Missae. Die Sabbati die venit Imperator ad Lateranum ad S. & laus, & ibidem praesens est in basilica Iulij. Item Dominus die sua processit ad sanctum Petrum, & post Missam celebrata, & alio die processit in vicem Imperator & Pontifex. Duodecim die in vicem Romana perseverans, omnia, quae erant in ea, ad vrbem Romanam deposuit. Sed & Ecclesiam beatae Mariae ad Martirium, qua